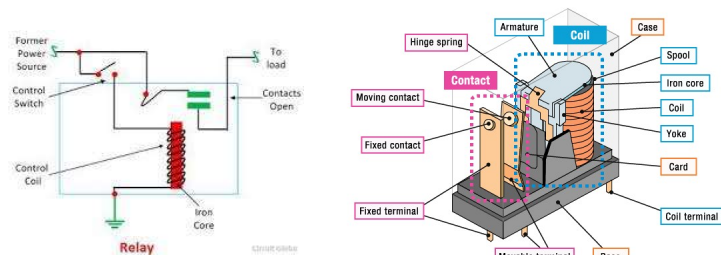

รีเลย์ (Relay) และคอนแทกเตอร์

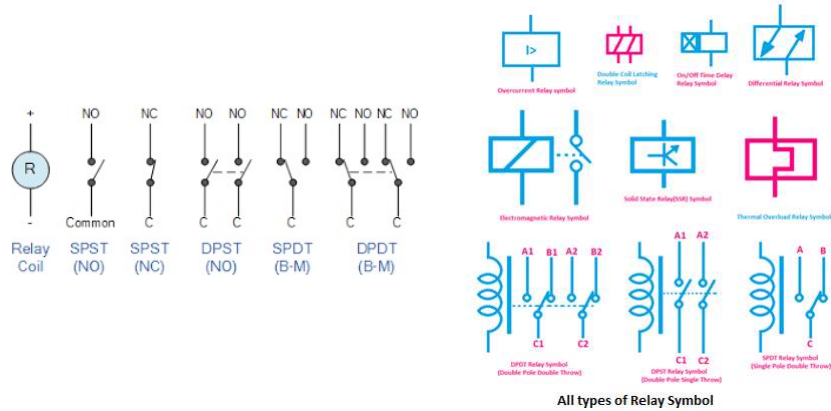

รีเลย์ (Relay)

- เป็นอุปกรณ์ทำหน้าที่เป็นสวิตช์มีหลักการทำงาน คล้ายกับ ขดลวดแม่เหล็กไฟฟ้าหรือโซลินอยด์ (solenoid) รีเลย์ใช้ในการควบคุมวงจร ไฟฟ้าได้อย่างหลากหลาย รีเลย์ เป็นสวิตช์ควบคุมที่ทำงานด้วยไฟฟ้า

Different Types of Relay

รีเลย์แบ่งออกตามลักษณะการใช้งานได้เป็น 2 ประเภทคือ

1. รีเลย์กำลัง (Power relay) หรือมักเรียกกันว่า
คอนแทกเตอร์ (Contactor or Magnetic contactor)
ใช้ในการควบคุมไฟฟ้ากำลัง มีขนาดใหญ่กว่ารีเลย์ธรรมดา

2. รีเลย์ควบคุม (Control Relay) มีขนาดเล็กกำลังไฟฟ้าต่ำ ใช้ในวงจรควบคุมทั่วไปที่มีกำลังไฟฟ้าไม่มากนัก หรือเพื่อการควบคุมรีเลย์หรือคอนแทกเตอร์ขนาดใหญ่ รีเลย์ควบคุมบางที่เรียกกันง่าย ๆ ว่า "รีเลย์"

หน้าที่ของคอนแทกเตอร์

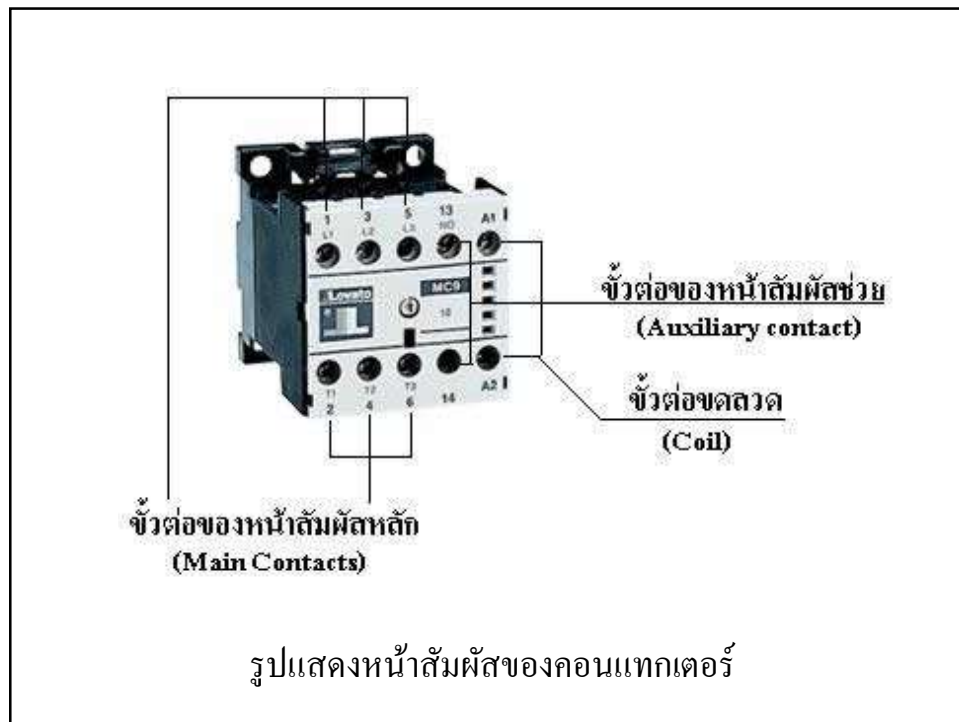
- คือ การใช้กำลังไฟฟ้าจำนวนน้อยเพื่อไปควบคุมการตัดต่อกำลังไฟฟ้าจำนวนมาก คอนแทกเตอร์ทำให้เราสามารถควบคุมกำลังไฟฟ้าในตำแหน่งอื่นๆ ของระบบไฟฟ้าได้ สายไฟควบคุมให้รีเลย์กำลังหรือคอนแทกเตอร์ทำงานเป็นสายไฟฟ้าขนาดเล็กต่อเข้ากับสวิทช์ควบคุมและคอยล์ของคอนแทกเตอร์ กำลังไฟฟ้าที่ป้อนเข้าคอยล์อาจจะเป็นไฟฟ้ากระแสตรง หรือไฟฟ้ากระแสสลับก็ได้ขึ้นอยู่กับกรออกแบบ การใช้คอนแทกเตอร์ทำให้สามารถควบคุมวงจรจากระยะไกล (Remote) ได้ ซึ่งทำให้เกิดความปลอดภัยกับผู้ปฏิบัติงานในการควบคุมกำลังไฟฟ้า

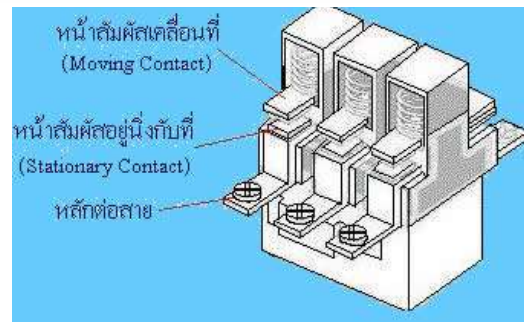
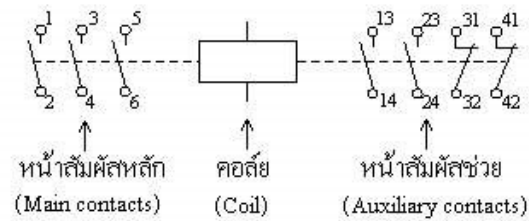
คอนแทกเตอร์ (Contactors)

นอกจากจะมีหน้าสัมผัสทั้งส่วนเคลื่อนที่ และหน้าสัมผัสส่วนที่อยู่กับที่แล้วหน้าสัมผัสภายในของคอนแทกเตอร์ยังแบ่งออกเป็น 2 ส่วนตามลักษณะของการทำงาน ซึ่งแบ่งออกเป็น 2 ส่วนดังนี้ คือ

1. หน้าสัมผัสหลัก (Main Contacts) โดยปกติแล้วหน้าสัมผัสหลักมี 3 อัน สำหรับส่งผ่านกำลังไฟฟ้า 3 เฟสเข้าไปสู่มอเตอร์ หรือโหลดที่ใช้แรงดันไฟฟ้า 3 เฟส หน้าสัมผัสหลักของคอนแทกเตอร์มีขนาดใหญ่ทนแรงดันและกระแสได้สูง หน้าสัมผัสหลักเป็นชนิดปกติเปิด (Normally open; N.O. contact) อักษรกำกับ หน้าสัมผัสด้านแหล่งจ่ายคือ 1, 3, 5 หรือ L1, L2, L3 และด้านโหลดคือ 2, 4, 6 หรือ T1, T2, T3 ดังรูป

- 2. หน้าสัมผัสช่วย (Auxiliary Contacts) หน้าสัมผัสชนิดนี้ติดตั้งอยู่ด้านข้างทั้งสองด้านของตัวคอนแทกเตอร์ มีขนาดเล็กทนกระแสได้ต่ำกว่าหน้าที่ช่วยการทำงานของวงจร เช่น เป็นหน้าสัมผัสที่ทำให้คอนแทกเตอร์ทำงานได้ตลอดเวลา หรือเรียกว่า "holding" หรือ "maintaining contact" หน้าสัมผัสช่วยนี้จะเป็นหน้าสัมผัสแบบโยกได้สองทาง โดยจะถูกดึงขึ้น-ลงไปตามจังหวะการดูด-ปล่อยของคอนแทกเตอร์ อักษรกำกับหน้าสัมผัสช่วย จะเป็น 13, 14 สำหรับคอนแทกเตอร์ที่มีหน้าสัมผัสช่วยแบบปกติเปิด 1 ชุด ถ้ามี N.O. ชุดที่ 2 จะเป็น 23, 24 และหน้าสัมผัสช่วยแบบปกติปิดจะมีอักษรกำกับเป็น 31, 32 และ 41, 42

ชนิดของรีเลย์แบ่งตามลักษณะของคอล์ย หรือ แบ่งตามลักษณะการใช้งาน (Application) ได้แก่วีเลย์ดังต่อไปนี้

1. **รีเลย์กระแส (Current relay)** คือ รีเลย์ที่ทำงานโดยใช้กระแส มีทั้งชนิดกระแสขาด (Under- voltage) และกระแสเกิน (Over current)
2. **รีเลย์แรงดัน (Voltage relay)** คือ รีเลย์ ที่ทำงานโดยใช้แรงดัน มีทั้งชนิดแรงดันขาด (Under-voltage) และ แรงดันเกิน (Over voltage)
3. **รีเลย์ช่วย (Auxiliary relay)** คือ รีเลย์ที่เวลาใช้งานจะต้องประกอบเข้ากับรีเลย์ชนิดอื่น จึงจะทำงานได้

4. รีเลย์กำลัง (Power relay) คือ รีเลย์ที่รวมเอาคุณสมบัติของรีเลย์ กระแส และรีเลย์แรงดันเข้าด้วยกัน

5. รีเลย์เวลา (Time relay) คือ รีเลย์ที่ทำงานโดยมีเวลาเข้ามา เกี่ยวข้องด้วย ซึ่งมีอยู่ด้วยกัน 4 แบบ คือ

- รีเลย์กระแสเกินชนิดเวลาผกผันกับกระแส (Inverse time over current relay) คือ รีเลย์ ที่มีเวลาทำงานเป็นส่วนกลับกับ กระแส

- รีเลย์กระแสเกินชนิดทำงานทันที (Instantaneous over current relay) คือรีเลย์ที่ทำงานทันทีทันทีใดเมื่อมีกระแสไหลผ่าน เกินกว่าที่กำหนดที่ตั้งไว้

- รีเลย์แบบดิฟเฟอเรนเชียล (Definite time lag relay) คือ รีเลย์ ที่มีเวลาการทำงานไม่ขึ้นอยู่กับความมากมายของ กระแสหรือค่าไฟฟ้าอื่นๆ ที่ทำให้เกิดงานขึ้น

- รีเลย์แบบอินเวอร์สดิฟเฟอเรนเชียล (Inverse definite time lag relay) คือ รีเลย์ ที่ทำงาน โดยรวมเอา คุณสมบัติของเวลาผกผันกับกระแส (Inverse time) และ แบบดิฟเฟอเรนเชียล (Definite time lag relay) เข้า ด้วกัน

6. รีเลย์กระแสต่าง (Differential relay) คือ รีเลย์ที่ทำงานโดยอาศัยผลต่างของกระแส

7. รีเลย์มีทิศทาง (Directional relay) คือรีเลย์ที่ทำงานเมื่อมีกระแสไหลผิดทิศทาง มีแบบรีเลย์กำลังมีทิศทาง (Directional power relay) และรีเลย์กระแสมีทิศทาง (Directional current relay)

8. รีเลย์ระยะทาง (Distance relay) คือ รีเลย์ระยะทางมีแบบต่างๆ ดังนี้

- รีแอคแตนซ์รีเลย์ (Reactance relay)
- อิมพีแดนซ์รีเลย์ (Impedance relay)
- โมห์รีเลย์ (Mho relay)

- โอห์มรีเลย์ (Ohm relay)
- โพลาริซ์โมห์รีเลย์ (Polarized mho relay)
- ออฟเซตโมห์รีเลย์ (Off set mho relay)

9. รีเลย์อุณหภูมิ (Temperature relay) คือ รีเลย์ที่ทำงานตามอุณหภูมิที่ตั้งไว้

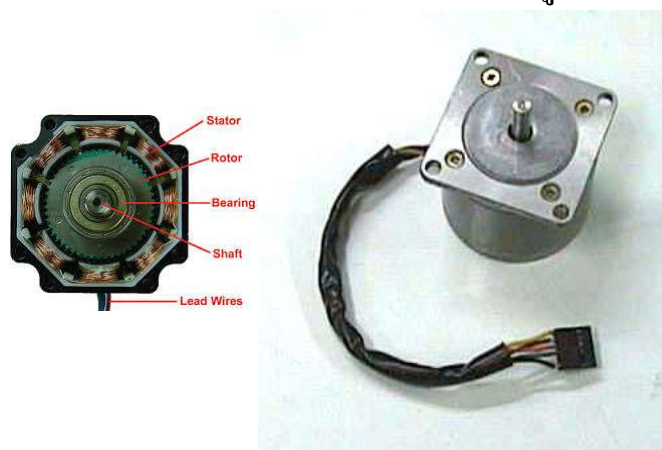
10. รีเลย์ความถี่ (Frequency relay) คือ รีเลย์ที่ทำงานเมื่อความถี่ของระบบต่ำกว่าหรือมากกว่าที่ตั้งไว้

11. บุคโฮลซ์รีเลย์ (Buchholz 's relay) คือรีเลย์ที่ทำงานด้วยก๊าซ ใช้กับหม้อแปลงที่แช่อยู่ในน้ำมันเมื่อเกิด ฟอลต์ ขึ้นภายในหม้อแปลง จะทำให้น้ำมันแตกตัวและเกิดก๊าซขึ้นภายในไปดันหน้าสัมผัส ให้รีเลย์ทำงาน

สเต็ปมอเตอร์ (STEPPING MOTOR)

- สเต็ปมอเตอร์ เป็นมอเตอร์ที่ขับเคลื่อนด้วยพัลส์ ลักษณะการขับเคลื่อน จะหมุนรอบแกนได้ 360 องศา มีลักษณะไม่ต่อเนื่อง แต่มีลักษณะเป็นสเต็ป โดยแต่ละสเต็ปจะขับเคลื่อนได้ 1, 1.5, 1.8 หรือ 2 องศา แล้วแต่ละโครงสร้างของมอเตอร์ลักษณะที่ นำมอเตอร์ไปใช้ จะเป็นงานที่ต้องการตำแหน่งแม่นยำ เช่น ระบบขับเคลื่อนหัวแม่พิมพ์ในเครื่องพิมพ์ (PRINTER) ระบบขับเคลื่อนหัวอ่านในเครื่องอ่านบันทึกเหล็ก ระบบขับเคลื่อนตำแหน่งของปากกาใน X-Y PLOTTER เป็นต้น

ชนิดและโครงสร้างของสเต็ปมอเตอร์ สเต็ปมอเตอร์มีลักษณะดังรูป

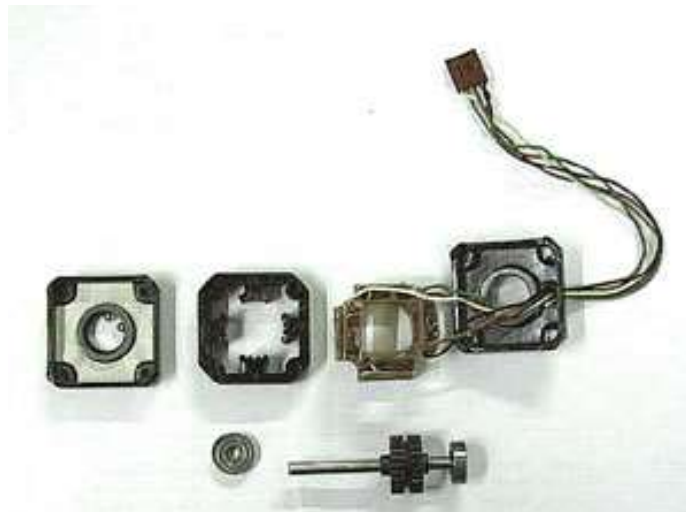
รูป 1 สเต็ปมอเตอร์แบบมีสาย 5 เส้น

รูป 2 มอเตอร์แบบมีสาย 6 เส้น

รูป 3 สเต็ปมอเตอร์หลายแบบไบโพลาร์

รูป 4 แสดงภาพถ่ายโครงสร้างสเต็ปมอเตอร์

● Wire Connection Diagrams

4 Lead Bipolar Connection	6 Lead Unipolar Connection	6 Lead Bipolar (Series) Connection
8 Lead Unipolar Connection	8 Lead Bipolar (Series) Connection	8 Lead Bipolar (Parallel) Connection

- The numbers inside the parentheses indicate the connector pin No. of the high torque type motor.
- N.C.: No Connection

สเต็ปมอเตอร์ที่พบในปัจจุบันมี 3 ลักษณะดังนี้

1. แบบแม่เหล็กถาวร(PERMANENT MAGNET_PM)

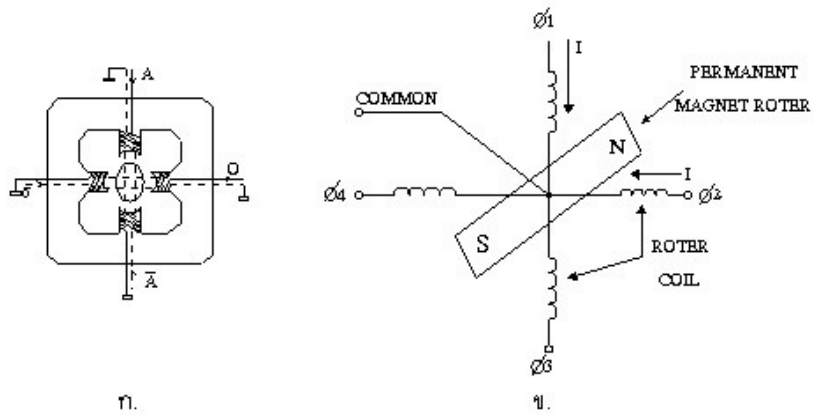
สเต็ปมอเตอร์แบบ PM จะมีสเตเตอร์ (STATOR) ที่พันขดลวดไว้หลายๆ โพล โดยมีโรเตอร์ (ROTOR) เป็นรูปทรงกระบอกฟันเลื่อย และโรเตอร์ทำด้วยแม่เหล็กถาวร เพื่อป้อนไฟกระแสตรง ให้กับขดสเตเตอร์ จะทำให้เกิดแรงแม่เหล็กไฟฟ้าลั้กต่อโรเตอร์ ทำให้มอเตอร์หมุนมอเตอร์แบบ PM จะเกิดแรงดูดยั้ดให้โรเตอร์หยุดอยู่กับที่ แม้จะไม่ได้ป้อนไฟเข้าขดลวด

2. แบบแปรค่ารีลักแตนซ์ (VARIABLE RELUCTANCE- VR)

สเต็ปมอเตอร์แบบ VR จะมีการหมุนโรเตอร์ได้อย่างอิสระ แม้จะไม่ได้จ่ายไฟให้โรเตอร์ทำจากสารเฟอร์โรแมกเนติก กำลังอ่อน มีลักษณะเป็นฟันเลื่อย รูปทรงกระบอกโดยจะมีความสัมพันธ์โดยตรงกับจำนวนโพลในสเตเตอร์ แรงบิดที่เกิดขึ้นจะไปหมุนโรเตอร์ ไปในเส้นทางของอำนาจแม่เหล็กที่มีค่ารีลักแตนซ์ต่ำที่สุด ตำแหน่งที่จะเกิดแน่นอนและมีเสถียรภาพแต่จะเกิดขึ้นได้หลายๆ จุด ดังนั้นเมื่อป้อนไฟเข้าขดลวดต่างๆ ในมอเตอร์แตกต่างกันไป ก็ทำให้มอเตอร์ หมุนไปตำแหน่งต่างๆ กัน โรเตอร์ของ VR จะมีความเฉื่อยของโรเตอร์น้อยจึงมีความเร็วรอบสูงกว่ามอเตอร์แบบ PM

3. แบบผสม(HYBRID-H)

สเต็ปมอเตอร์แบบ H จะเป็นลูกผสมของ VR กับ PM โดยจะมีสเตเตอร์คล้ายกับที่ใช้ใน VR โรเตอร์มีหมวกหุ้ม ปลายซึ่งมีลักษณะของสารแม่เหล็กที่มีกำลังสูง โดยการควบคุมขนาดรูปร่างของหมวกแม่เหล็กอย่างดีทำให้ได้มุม การหมุนและครั้งน้อยและแม่นยำ ข้อดีก็คือ ให้แรงบิดสูงและมีขนาดกระทัดรัด และให้แรงดูดยึดโรเตอร์นิ่งกับที่ตอนไม่จ่ายไฟ

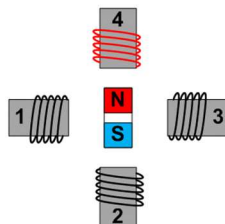
รูป 5. แสดง

(ก) โครงสร้าง

(ข) (ข) วงจรเทียบเท่า (equivalent circuit) ของมอเตอร์ ชนิด 4 ขด

แสดงมุมของโรเตอร์เทียบกับกระแสไฟฟ้าที่จ่ายแก่เฟสต่าง ๆ
ตำแหน่ง

เฟสที่จ่าย กระแสไฟฟ้า	$\phi 1$	$\phi 1\phi 2$	$\phi 2$	$\phi 2\phi 3$	$\phi 3$	$\phi 3\phi 4$	$\phi 4$	$\phi 4\phi 1$
ตำแหน่งโรเตอร์	↑	↗	→	↘	↓	↙	←	↖

จากลักษณะของมอเตอร์หมุนกับกระแสไฟฟ้าที่
ป้อนแก่เฟสต่างๆจะสามารถสั่งงานให้ STEPPING MOTOR
หมุนได้ 3 อย่าง คือ

- 1.แบบจ่ายกระแสไฟฟ้าให้เฟสเดียววนเวียนกันไป เรียก ONE-
EXCITATION หรือ HALF DRIVE คือ f_1 , f_2 , f_3 , f_4 การ
OUT EXCITATION แบบนี้แรงบิดจะน้อย
2. แบบจ่ายกระแสไฟฟ้าให้พร้อมกันทีละ 2 f เรียก TWO-
EXCITATION หรือ FULL STEP คือ f_1f_2 , f_2f_3 , f_3f_4 , f_4f_1
หมุนเวียนกันไปแบบนี้แรงบิดจะมาก

3. แบบจ่ายกระแสไฟฟ้าให้ทีละ 1 เฟส สลับกับ 2 เฟส เรียก ONE-TWO
EXCITATION หรือ HALF STEP เหมือนรูปแสดงของมอเตอร์ แต่
แบบนี้จำนวน STEP ทวนเข็มจะเป็นตรงกันข้าม

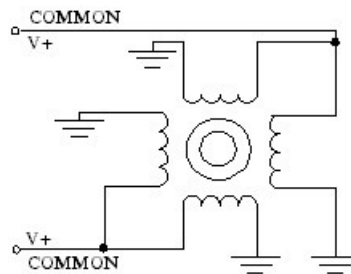
เฟส	ϕ_4	ϕ_3	ϕ_2	ϕ_1
ϕ_1	1	0	0	1
ϕ_2	0	0	1	0
ϕ_3	0	1	0	0
ϕ_4	1	0	0	0

การตรวจสอบหาสาย COMMON และสาย GROUND ของ STEPPING

แบบPM (แบบแกนโรเตอร์เป็นแม่เหล็กถาวร)

โดยทั่วไป SP MOTOR แบบ PM จะมีอยู่ 2 ชนิด

1. ชนิดที่เป็น COMMON ภายนอก SP MOTOR แบบนี้มีสายอยู่ 6 เส้น คือ

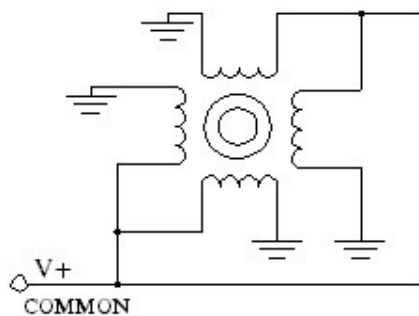
รูป 6 สเต็ปมอเตอร์ ชนิดมีสาย 6 เส้น

สายที่เป็น COMMON 2 เส้น

สายที่เป็น GROUND 4 เส้น

- สาย COMMON 1 เส้น จะ DRIVE GROUND 2 เส้น ในการ เช็คให้ใช้มิเตอร์วัดหาสายที่เป็น COMMON ก่อนโดยการตั้ง RANGE ของมิเตอร์ที่ R*1 จับที่สายทีละคู่ ถ้าหากวัดสาย COMMON เทียบกับสาย GROUND ได้ถูกต้องค่าความต้านทานที่อ่านได้จะน้อย แต่ถ้าวัดผิดสาย คือวัดสาย GROUND เทียบกับ GROUND ค่าความต้านทานที่อ่านได้จะสูงกว่า แต่ถ้าวัดสาย COMMON เทียบกับสาย GROUND ที่ไม่ใช่คู่กันแล้ว เข็มมิเตอร์ก็จะไม่ กระดิก ให้ทดลองวัดเปรียบเทียบกันทีละคู่ ก็จะทราบว่าสายใดเป็นสาย COMMON สายใดเป็นสาย GROUND

2. ชนิดที่เป็น COMMON ภายใน SP MOTOR แบบนี้มีสายอยู่ 5 เส้น คือ

รูป 7 สเต็ปมอเตอร์ชนิดมีสาย 5 เส้น

สายที่เป็น COMMON 1 เส้น

สายที่เป็น GROUND 4 เส้น

- ในการวัดให้ทำแบบเดียวกับการวัด SP MOTOR ชนิด COMMON ภายนอกแตกต่างกัน เพียงแบบ COMMON ภายใน สาย COMMON 1 เส้น DRIVE สาย GROUND 4 เส้น ดังนั้น หากสายเส้นใดเมื่อวัดเทียบกับสายเส้นอื่น แล้วมีค่าความต้านทานน้อยที่สุดสายเส้นนั้นเป็นสาย COMMON และที่เหลืออีก 4 เส้นจะเป็นสาย GROUND

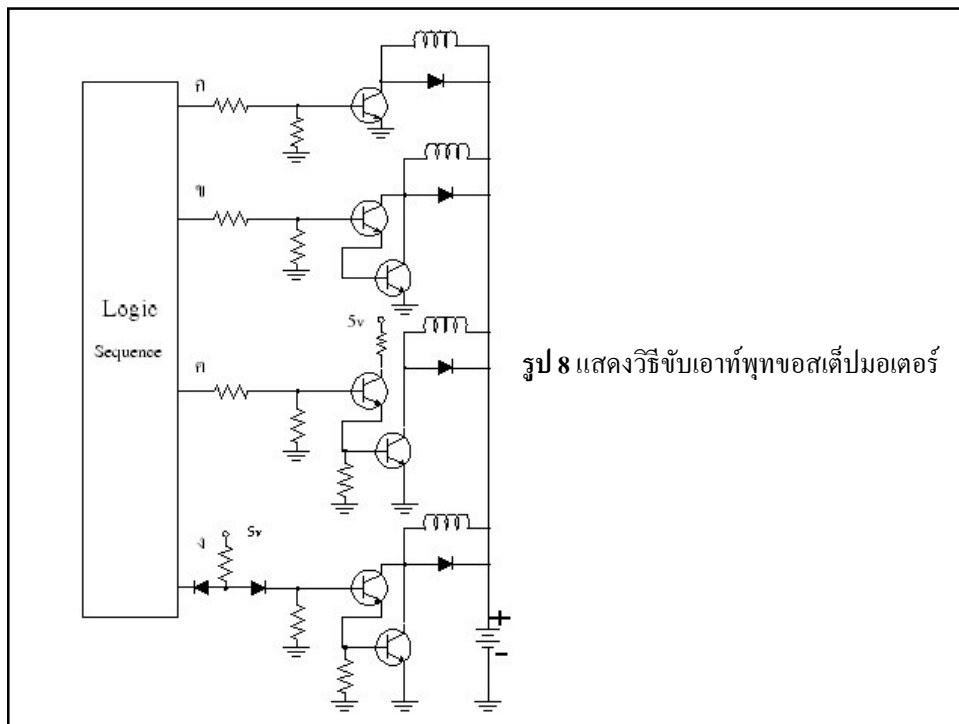
การเรียงเฟสของ STEPPING MOTOR แบบ PM

เมื่อเราทราบว่าสายเส้นใดเป็นสาย COMMON แล้วแต่เรายังไม่ทราบว่าสาย GROUND เส้นใดเป็นเฟสที่ 1 เฟสที่ 2 เฟสที่ 3 และเฟสที่ 4 ในการเรียงเฟสนั้นให้ใช้มิเตอร์วัดโดยนำ V+ เขไปที่สาย COMMON วัดเทียบกับสาย GROUND เส้นใดก็ได้ 1 เส้น จะทำให้แกนโรเตอร์เคลื่อนไปข้างหน้า 1 STEP เมื่อเปลี่ยนสาย GROUND เส้นแรกเป็นเส้นที่ 2 ลาก MOTOR ไม่เคลื่อนที่ไปข้างหน้าแสดงว่าการเรียงเฟสไม่ถูกต้องก็ให้วัดเทียบกับสาย GROUND เส้นใหม่ต่อไป หาก MOTOR เคลื่อนที่ไปข้างหน้าตามกัน วัดที่สาย GROUND เส้นต่อไปเรื่อย ๆ ก็จะทำให้ทราบว่าสายเส้นใดเป็นเฟสแรก สายเส้นใดเป็นเฟสที่ 2 เฟสที่ 3 และเฟสที่ 4 การเรียงเฟสของ SP MOTOR แบบ PM ทั้งชนิดที่เป็น COMMON ภายนอกและชนิดที่เป็น COMMON ภายใน ใช้หลักการเดียวกัน

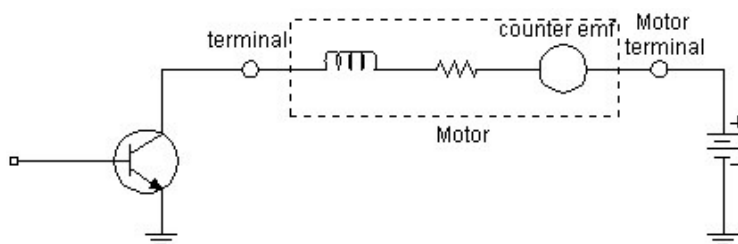
วงจรขับสเต็ปมอเตอร์

วงจรขับ (DRIVE)

เมื่อเรารู้ซีแวนซ์ของมันแล้วต่อไปเราก็ต้องมีวงจร DRIVE ให้แก่ STEPPING MOTOR วิธีที่ง่ายที่สุดในการ ต่อวงจรซีแวนซ์เข้ากับวงจรขับ คือ การต่อโดยตรง ดังเอาท์พุท ก และ ข แต่ถ้ากระแสเอาท์พุท ของวงจรซีแวนซ์ไม่ เพียงพอก็ต้องต่อ บัฟเฟอร์ (BUFFER) เพื่อขยายกระแสดังรูป เอาท์พุท ค และ ง

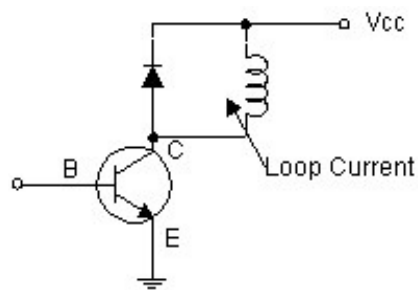
- ปัญหาเกี่ยวกับวงจรขับ ขดลวดของสเต็ปมอเตอร์เป็น โหลดชนิดตัวเหนี่ยวนำ และมีค่าเปรียบเสมือนผลรวมของความเหนี่ยวนำ (Inductance) อนุกรมกับความต้านทานดังรูป 9

รูป 9 วงจรสมมูล (equivalent circuit) ของสเต็ปมอเตอร์

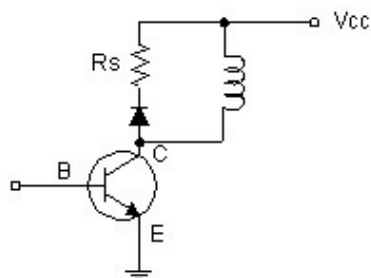
ซัพเพรสเซอร์ (SUPPRESSOR) เมื่อ ทรานซิสเตอร์รูป A หยุดนำกระแส จะทำให้เกิดแรงเคลื่อนไฟฟ้าค่าสูงจำนวนหนึ่งเนื่องจากผลของการเปลี่ยนแปลงของกระแสในตัวเหนี่ยวนำ และแรงเคลื่อนไฟฟ้านี้จะเป็นอันตรายต่อทรานซิสเตอร์ได้วิธีป้องกันได้ด้วยวิธีการต่อไปนี้

1. ใช้ไดโอดซัพเพรสเซอร์

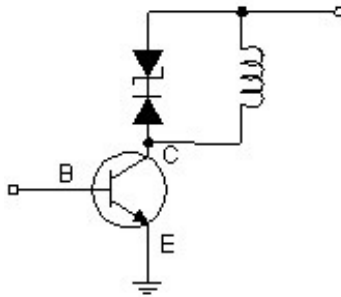
กระแสหมุนเวียน CIRCULATING CURRENT จะเริ่มไหลหลังจาก ทรานซิสเตอร์ หยุดนำกระแสและสัปดาห์บนคอลเลคเตอร์ จะเท่ากับ สัปดาห์ของแหล่งจ่ายไฟฟ้า ข้อเสียคือ กระแสจะหมุนเวียนอยู่นานและ จะทำให้เกิดแรงบิดห้ามล้อ (BREAKING TORQUE) พลังงานส่วน ใหญ่จะสูญเสียเป็นความร้อนในความต้านทานของขดลวด

2. ใช้ไดโอดและตัวต้านทานซัพเพรสเซอร์

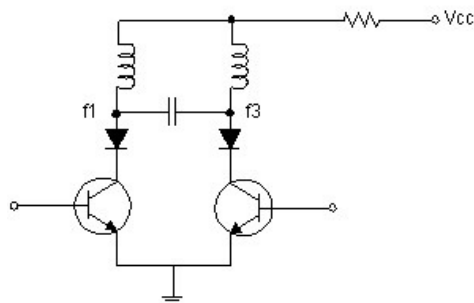
ถ้าค่าตัวต้านทาน R_S ยิ่งมากกระแสเหนี่ยวนเวียนก็จะลดลงเร็ว
 ขึ้นแต่ศักดาของ คอลเลคเตอร์ในขณะที่กระแสไหลย้อนกลับ
 จะมีค่าสูงขึ้นพลังงานส่วนใหญ่สูญเสียในตัวต้านทาน R_S

3. ใช้ซีเนอร์ไดโอดชัฟเฟรสเซอร์

- เมื่อทรานซิสเตอร์หยุดนำกระแส กระแสจะลดลงได้เร็วกว่า 2 แบบแรก
 และศักดาที่คอลเลคเตอร์ขณะกระแสไหลย้อน กลับจะเท่ากับศักดาของ
 ซีเนอร์บวกกับศักดาของแหล่งจ่าย ซึ่งเป็นอิสระต่อกระแสพลังงาน
 ส่วนใหญ่สูญเสียในซีเนอร์ไดโอด

4. ใช้ตัวเก็บประจุชัฟเฟรสเซอร์

- จะใส่ตัวเก็บประจุให้ f1 กับ f3 และ f2 กับ f4 เมื่อ
ทรานซิสเตอร์ หยุดนำกระแสตัวเก็บประจุ C จะต่อกับ
ทรานซิสเตอร์ โดยผ่านไดโอด และจะดูดกลืนกระแสที่
ค่อยๆ ลดลงจากขั้วคลดของมอเตอร์ เพื่อป้องกัน
ทรานซิสเตอร์เสียหาย และยังช่วยเคมีไฟฟ้า คือช่วยลดความร้อน
ที่เกิดขึ้นในขั้วคลดสแตเตอร์เนื่องจากการแกว่งของโรเตอร์

• วงจรขับ

Q1-Q4 เป็นตัวขับร่วมกับ Q5-Q8 โดยการต่อแบบคาร์ลิงตัน วงจรนี้สามารถใช้
กับมอเตอร์ที่ดึงกระแสมากๆแต่ไม่ควรเกิน 2A เพราะ Q5-Q8 อาจจะร้อนซึ่ง
วงจรที่ให้มานี้ออกแบบไว้สำหรับรุ่นที่ให้กระแสไม่เกิน 600 mA ถ้าจะใช้ กับ
รุ่นที่ดึงกระแสมากๆก็เพียงแค่เปลี่ยน Q5-Q8 เป็นเบอร์ที่สามารถทนกระแสได้
มากขึ้น D5-D8 เป็นตัวป้องกัน ความเสียหาย ทรานซิสเตอร์อันเกิดจากการ
เปลี่ยนแปลงของสนามแม่เหล็ก ทำให้เกิดแรงดันย้อนกลับ LED1-LED5 ทำ
หน้าที่บอกสถานะเอาต์พุต (สว่างคือ "1" ดับคือ "0") R5-R8 ทำหน้าที่จำกัด
กระแส โดย LED ซึ่งแรงดันย้อนกลับสามารถทำให้ LED ติดสว่างได้เช่นกัน
แรงดัน +V นั้นควรเลือกให้เหมาะสมกับสแตปมอเตอร์ที่จะใช้ด้วยคือ
ประมาณ $V+2.5$ โดย V คือค่าแรงดันที่กำกับไว้ที่ข้างตัวมอเตอร์ เช่น 12 V ก็
ใช้แรงดันเท่ากับ $12+2.5 = 14.5$ โวลต์ เป็นต้น

